

2. Članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 2. i članak 5. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da je, ako nacionalni sud smatra da ugovorna odredba o određivanju načina izračuna promjenjive kamatne stope u ugovoru o hipotekarnom kreditu nije jasno i razumljivo sastavljena, u smislu članka 4. stavka 2. ili članka 5. te direktive, na njemu da ispita je li ta odredba „nepoštena” u smislu članka 3. stavka 1. navedene direktive.
3. Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da se njime nacionalnom sudu nalaže da potrošaču ponudi izbor između, s jedne strane, revizije ugovora zamjenom ugovorne odredbe, kojom se određuje promjenjiva kamatna stopa i čija je nepoštenost utvrđena, odredbom kojom se upućuje na zakonom predviđeni indeks dispozitivne prirode i, s druge strane, utvrđenja ništetnosti ugovora o hipotekarnom kreditu u cijelosti, kada on nije u stanju nastaviti važiti bez te odredbe.
4. Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13, u vezi s njezinim člankom 1. stavkom 2., treba tumačiti na način da im se ne protivi to da, u slučaju ništetnosti nepoštene odredbe kojom se određuje referentni indeks za izračun promjenjivih kamata za kredit, nacionalni sud, uz poštovanje uvjeta predviđenih u točki 67. presude od 3. ožujka 2020., Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138), zamijeni taj indeks zakonskim indeksom koji se primjenjuje ako ne postoji suprotni sporazum ugovornih stranaka, kada se ta dva indeksa određuju načinom izračuna jednake razine složenosti a nacionalnim se pravom ta zamjena predviđa u nespornim slučajevima u kojima se njome nastoji održati ravnoteža činidaba između stranaka, pod uvjetom da je zamjenski indeks zaista odraz dispozitivne odredbe nacionalnog prava.
5. Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da, u situaciji kada ugovor sklopljen između prodavatelja robe ili pružatelja usluga i potrošača ne može nastaviti važiti nakon ukidanja nepoštene ugovorne odredbe i kada se utvrđenjem ništetnosti ugovora u cijelosti potrošača izlaže za njega osobito štetnim posljedicama, nacionalni sud može sanirati ništetnost te odredbe tako da je zamijeni dispozitivnom odredbom nacionalnog prava, pri čemu do primjene stope koja proizlazi iz zamjenskog indeksa mora doći na dan sklapanja ugovora.

(¹) Datum podnošenja: 2. 12. 2020.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 17. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza – Španjolska) – YB/Unión de Créditos Inmobiliarios SA

(Predmet C-79/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 53. i 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o hipotekarnom kreditu – Promjenjiva kamatna stopa – Referentni indeks za hipotekarne kredite (IRPH) – Nadzor transparentnosti koji provodi nacionalni sud – Obveza pružanja informacija – Ocjena nepoštenosti ugovornih odredaba – Zahtjevi dobre vjere, ravnoteže i transparentnosti – Posljedice utvrđenja ništetnosti”)

(2022/C 37/03)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YB

Tuženik: Unión de Créditos Inmobiliarios SA

Izreka

1. Članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim [odredbama] u potrošačkim ugovorima i zahtjev transparentnosti ugovornih odredaba, u okviru hipotekarnog kredita, treba tumačiti na način da im se ne protive nacionalno zakonodavstvo i sudska praksa kojima se prodavatelja robe ili pružatelja usluga oslobađa od obveze da potrošaču, prilikom sklapanja ugovora o hipotekarnom kreditu, pruži informacije o prethodnom kretanju referentnog indeksa, najmanje u dvije prethodne godine, provedbom usporedbe s barem jednim različitim indeksom kao što je to indeks Euribor, pod uvjetom da to nacionalno zakonodavstvo i sudska praksa omogućavaju sudu da se ipak uvjeri da je, s obzirom na javno raspoložive i dostupne informacije te informacije koje se, kada je to primjereno, dobivaju od prodavatelja robe ili pružatelja usluga, prosječan potrošač, koji je uobičajeno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, mogao shvatiti konkretno funkcioniranje načina izračuna referentnog indeksa i samim time na osnovi preciznih i razumljivih kriterija procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje bi takva ugovorna odredba mogla imati na njegove financijske obveze.
2. Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se protive nacionalno zakonodavstvo i sudska praksa u skladu s kojima je nepostojanje dobre vjere prodavatelja robe ili pružatelja usluga nužan preduvjet za bilo kakav nadzor sadržaja netransparentne odredbe potrošačkog ugovora. Na sudu koji je uputio zahtjev je da utvrdi treba li se, s obzirom na sve relevantne okolnosti glavnog postupka, smatrati da je prodavatelj robe ili pružatelj usluga postupao u dobroj vjeri kada je odabrao zakonom predviđeni indeks te može li odredba kojom se uključuje takav indeks uzrokovati znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.
3. Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da im se ne protivi to da, u slučaju ništetnosti nepoštene ugovorne odredbe kojom se određuje referentni indeks za izračun promjenjivih kamata za kredit, nacionalni sud zamijeni taj indeks zakonskim indeksom koji se primjenjuje ako ne postoji suprotni sporazum ugovornih strana, kada ta dva indeksa proizvode iste učinke, pod uvjetom da se poštuju uvjeti predviđeni u točki 67. presude od 3. ožujka 2020., Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138).
4. Šesnaesto pitanje koje je postavio Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Ibiza (Prvostupanjnski sud broj 2 u Ibizi, Španjolska) je očito nedopušteno.

(¹) Datum podnošenja: 9. 2. 2021.

Žalba koju je 25. svibnja 2021. podnio Giro Travel Company SRL protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 24. ožujka 2021. u predmetu T-193/18, Andreas Stihl/EUIPO

(Predmet C-327/21 P)

(2022/C 37/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Giro Travel Company SRL (zastupnik: C. N. Frisch, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 26. studenoga 2021., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) ocijenio je žalbu nedopuštenom i naložio društvu Giro Travel Company SRL snošenje vlastitih troškova.